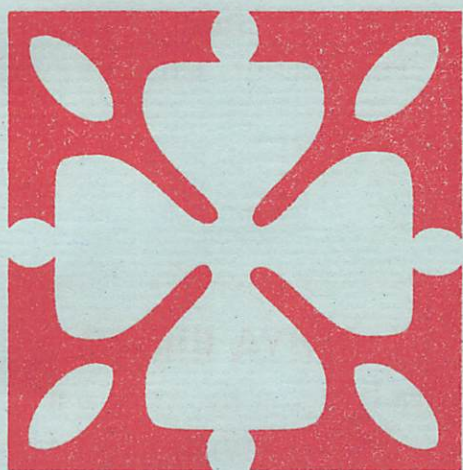

ସତ୍ୟବାନୀ

THE VOICE OF TRUTH

Mar & April 1997

AN ORIYA BIMONTHLY BULLETIN
PUBLISHED BY THE CHURCH OF CHRIST

The Voice of Truth

CHURCH OF CHRIST

P.O. Box No. 80, KAKINADA,

A.P. - 533 001

Ph. 0884 - 63722

Vol. 2   Mar & April 1997   No. 2

Published every two months in Oriya
Language for the Restoration of pure
New Testament Christianity

ORIIYA BIBLES

We supply Oriya Bibles at Rs. 35/- each and Rs. 15/- for
postage. please send Rs. 50/- by M.O. if you are in need
of Oriya Bibles to:

SATYA VANI

P.O. Box. 80, KAKINADA - 533 001.

ପତ୍ୟ ବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

8th issue

March-April 1997

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟତିତ୍

ସୂକ୍ଷ୍ମକର୍ତ୍ତା ପିତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅପାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵର ଅଧିକାରୀ । ନିଜସ୍ଵ ଯୀଶୁରତ୍ଵ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବାସ କରେ । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କଲସୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ କହନ୍ତୁ, “କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରତ୍ଵ ଦେହବନ୍ଧ ହୋଇ ବାସ କରେ (୨.୯) ଏବଂ ସ୍ଵପ୍ନ କର୍ତ୍ତା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପିତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ‘ପ୍ରକୃତ ପ୍ରତିବନ୍ଧ’ ରୂପେ ଆପଣା ଲେଖନରେ ପ୍ରକାଶ କରି ଅଛନ୍ତି । ସେ ସଙ୍କଳ୍ପମାନ ଗୌରବମୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵୟର ପ୍ରଥମ ଭାଗ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅପାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵର ପରିଚୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ଅଛି । ସେହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୟାନ କରିବା ଦ୍ଵାରା, ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଜାଣିପାରିବା । ଆନୁମାନଙ୍କ ଆନୁର ରସିକ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣା ବିଷୟରେ ସେ କହନ୍ତୁ, “ଫିଲିଦେଲ୍ ଫି ଆ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୁଇ ନିକଟକୁ ଲେଖ, ଯେ ପବନ ଓ ସତ୍ୟ, ଯାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦାଉଦଙ୍କର କଣ୍ଠ ଅଛି, ଯେ ଫି ଟା-ଲଲେ କେହି ବନ୍ଦ କରି ନପାରେ, ଆଉ ବନ୍ଦ କଲେ ଫି ଟା-ଲ ନପାରେ ।” ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହି ବାକ୍ୟଦ୍ଵାରା ଆପଣା ପରିଚୟ ଏହିପରି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି (୧) ସେ ପବନ (୨) ସେ ସତ୍ୟ (୩) ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦାଉଦଙ୍କ କଣ୍ଠ ଅଛି (୪) ଯେ ଫି ଟାଲଲେ କେହି ବନ୍ଦ କରି ନପାରେ,

ଆଉ ବନ୍ଦ କଲେ ଫିଟାଇ ନପାରେ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଏହି ବୁଦ୍ଧିଟି ବୁଣ
ଆଦୁର ସମ୍ଭବ କୁହିବା -

୧) ସେ ପବନ - ଏଠାରେ ହୋଇ ବା ପବନର ଅର୍ଥ ସେ
ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପବନ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ପବନତା ସକାଶେ ସେ
ଉପାସନାୟ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରୂପେ ଉପାସନା କହିବାର ଆଠଟି
ଘଟଣା ନୂତନ ନୟନରେ ପଢ଼ି ପାରୁ । ପ୍ରେରିତ ଯୋଦ୍ଧାଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ
ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ସମୟରେ ସେ ଜଣେ ଦୁଇକୁ ପ୍ରଣାମ
କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ଦୁଇ ତାହାକୁ ଅନୁଭୋଧ କରି କହିଲେ,
“ସାବଧାନ, ଏହା କରନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ତୁମର, ତୁମର ହେତୁକୃତ
କବଚାଘମାନଙ୍କର ଓ ଏହି ବାକ୍ୟ ପାଳନକାରୀମାନଙ୍କର ସହଦାସ,
ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କର ।” (ପ୍ରକାଶିତ ୨୨ ୯) ଏହି ବାକ୍ୟ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ
ସାମ୍ନରେ ପ୍ରମାଣ କର । ଦୁଇମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
ଉପାସିତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିନଥାନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଗୌରବ ଓ ଆଶ୍ଵନାର
ଅଧିକାରୀ ଚରମରେ ଅଟନ୍ତି । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ମହାନ ଏକଦିଗର
ଅଭିନ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ପୂଜନୀୟ ।

ପିତା ପରମେଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କ ଅର୍ଦ୍ଧ ଶ୍ଵାସ ସ୍ଵରୂପ ଏହି ଜଗତକୁ
ପଠାଇବା ସମୟରେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ ‘ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦୁଇ
ତାହାକୁ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତୁ ।’ (ଏବ୍ରୀ ୧ : ୬) ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆନୁମାନଙ୍କ
ସଦୃଶ୍ୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜେ ସୃଷ୍ଟି କର୍ତ୍ତା
ଅଟନ୍ତି । ଏହାର ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣ ଆନୁମାନେ ଯୋଦ୍ଧାଙ୍କ ସୁସ-
ମାର୍ଗର ପ୍ରଥମ ପଦରେ ପଢ଼ି ପାରୁ । ଲେଖାଯାଏ “ଅନ୍ୟରେ ବାକ୍ୟ
ଥିଲେ, ବାକ୍ୟ ଉନ୍ମତ୍ତ ସେବାରେ ଥିଲେ, ସେହି ବାକ୍ୟ ଈଶ୍ଵର ଥିଲେ ।
(ଯୋଦ୍ଧା ୧ : ୧)

ପବନତାକୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଯୀଶୁଙ୍କ
ନିକଟରେ ଗ୍ରାହ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆନୁମାନଙ୍କୁ ଏହି ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର
ଭାବରେ ପବନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଯୀଶୁ-
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଆଗଣା ଜୀବନ ପୃଥକାକୃତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯୀଶୁ-

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବା ନିମନ୍ତେ ଅବ୍ୟକ୍ତ କ୍ଳେଶ, ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଓ ସୁଶୀଘ୍ର ମୃତ୍ୟୁ ଗ୍ରାଣିଥିଲେ । ସ୍ତ୍ରୀର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଲେଖନୀ କନ୍ଦ, “ଅତଏବ, ହେ ଲେଖନୀ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦୟା ଦେଖି ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନେ ଆପଣା ଯ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ, ପରମ ଓ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପୁତ୍ରାଦ୍ୟ ବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କର, ଏହାକି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସୁକ୍ଳସୁକ୍ଳ ଉପାସନା । ତୁମ୍ଭମାନେ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଗର ଅନୁରୂପୀ ହୁଅ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଇଚ୍ଛା କର, ଏହା ପ୍ରକାଶ କରି ଜାଣିପାର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ମନର ନିତ୍ୟନିତ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ପରବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ।” (ଗୋପୀସୁ ୧୨ : ୧-୨)

ତୃତୀୟରେ ଆନୁମାନଙ୍କ ସାଧକତା ଯାଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆନୁମାନେ ପରମ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ସ୍ଵାଭାବ ନିୟମର ସମୟରେ ସୁଖ, ପରମ ଓ ନିଶ୍ଚଳ ବଳ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ହେଉଥିଲେ । ପାପରହିତ ମେଷ ଶାବକ ସଦୃଶ୍ୟ ଯାଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆପଣାକୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମର୍ପିତ କରିଥିଲେ । ଆନୁମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ନିଷ୍ଠାଳ ବଳ ସଦୃଶ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପରମକୃତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପାତକ ଏଠି ସୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖନ୍ତୁ, “ଆନୁମାନେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ପରମ ଓ ଅନନ୍ୟତା ଦେଖି ଏଥିପାଇଁ ସେ ଜଗତର ପତନ ସ୍ଵର୍ଗ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ଆନୁମାନଙ୍କୁ ମନୋମତ କଲେ ।” (ଏଠି ସୀ ୧ : ୪)

ତୃତୀୟରେ ଆନୁମାନଙ୍କ ସେବା ପୂର୍ଣ୍ଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗୁଣ ଯୋଗ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆନୁମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ, ପରମ, ଅନନ୍ୟତା ଶାବକ ଯାପନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପରମପୂଜ୍ୟ ଶାବକ ବ୍ୟତୀତ ଆନୁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସନ୍ତୋଷ ପାଶ ହୋଇ ପାରବା ନାହିଁ । ଯାଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସୁଖ, ପରମ ଓ ଧାର୍ମିକ ଶାବକ ଯାପନ ଆନୁମାନଙ୍କ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ । ଏକା ପୁତ୍ରକ କର୍ତ୍ତା ଆପଣା ଲେଖନୀରେ ଏହି ଶବ୍ଦ ପ୍ରକାଶ କରି ଅଛନ୍ତି । “କାରଣ ଆନୁମାନଙ୍କ ଦୁର୍ବଳତାରେ ଆନୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦା-ନୁରୂପ ଦେଖାଇବାକୁ ଅସମର୍ଥ । ଆନୁମାନଙ୍କର ଏପରି ମହାପାତକ ନାହାନ୍ତି ବରଂ ସେ ପାପରହିତ ହୋଇ ଆନୁମାନଙ୍କ ପରି ସର୍ବତୋଭାବେ

ହୁଏତ ହେଲେ ।” (ଏକା ୪ . ୫) ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଆନ୍ତ୍ରେମାନଙ୍କେ ଶାସ୍ତ୍ରରହିତ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ । ତେଣୁକରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ଭେଗିଲେ । ତାହାଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର ମୋଚନ ହୋଇଥାଏ । “ ଭିକ୍ଷୁର ପରାସୃତତା ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅଭ୍ୟାସ କର ।” ବେକର ପ୍ରେରିତ ପାଉଁଳ ଭୁବକ ଶାମୟକୁ ଉତ୍ତାହିତ କରିବା ସାଙ୍ଗେ ୨ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତାହିତ କରିଅଛନ୍ତି ।

(୨) ସେ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି — ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ସେ କେବଳ ସତ୍ୟବାଚ୍ୟ କହନ୍ତି ବୋଲି ତାହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ । ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସକଳ ସତ୍ୟ ଅଟେ ଓ ସେ ନିଜେ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଇଦ୍ଵାଦ୍ଵା ଶିଷ୍ୟଦ୍ଵୟକୁ ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ପଥ, ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ, ମୋ ଦେଇ ନ ଗଲେ କେହି ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଏ ନାହିଁ ।” (ଯୋହନ ୪ : ୬)

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟଞ୍ଜିତ ଆଉ କୌଣସି ପଥ ନାହିଁ, ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟଞ୍ଜିତ ଆଉ କାହା ଶାଖରେ ଜୀବନ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଆନ୍ତ୍ରେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ, ନିର୍ଭର କରୁ ଓ ଶାନ୍ତନ କରୁ । ଯେଣୁ ସେ ନିଜେ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଯୋହନ ୧୪ ପର୍ବ ପ୍ରଥମ ତିନି ପ୍ରଥରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ବାସସ୍ଥାନର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ । ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଉପରେ ଥିବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜୀବନର ମୂଳଦୁଆ । ହୁଣ୍ଡରେ ହତ ହେବା ପରେ ପୀଲତଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ସ୍ଥାନରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଲେ “ମୁଁ ଯେପରି ସତ୍ୟପଥରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଜନ୍ମ ହୋଇଅଛି ଓ ଜରତକୁ ଆସିଅଛି । ଯେ କେହି ସତ୍ୟର ସନ୍ତାନ ସେ ମୋହର ନିଆଶୁଣେ ।” (ଯୋହନ ୧୮ : ୩୮)

ଯାହାଙ୍କ ହୃଦରେ ଦାଉଁଳଙ୍କ କଷ୍ଟ ଅଛି — ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଶାଖରେ କଷ୍ଟ ଥାଏ । କଷ୍ଟ ଅଧିକାରର ଚିହ୍ନ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦାଉଁଳଙ୍କ କଷ୍ଟ ଅଧିକାର ଅଛି । ପେଣ୍ଡିକସ୍ଟ ଦିନରେ ପିରୁଗାଲମରେ ସମ୍ମୁହିତ ପିତୃସଭା ଜନତାକୁ ପିତର ଆପଣା ପ୍ରଥମ ସୁପମାଣ୍ଡର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କହିଲେ ଭଣ୍ଡର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇ ଦାଉଁଳଙ୍କ ସିଂହାସନରେ

ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଜୟ ଯାତ୍ରାରେ ଗତିରୋଧ (Pausing for God in the Middle of Victory)

ଅପରାଧୀର ଅପରାଧ ପରମେଶ୍ଵର ପୋଛି ଦେଲେ ସୁଦ୍ଧା, ଅପରାଧୀର ହୃଦୟରେ ଦୋଷୀ ମନୋଭାବ ତରଳିଣାତୁ ଦୂର ହେବା କଷ୍ଟକର । ଆଖାନଙ୍କ ଅପରାଧ ଓ ତତ୍ଫଳର ଶାସ୍ତି ସକାଶୁ ଈଶ୍ରୀୟେଲ ସମାଜ ଉପୁଣ୍ଡିତ ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ଯିହୋଶୁୟୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଉପୁ କରନାହିଁ, କିଅବା ନିରାଶ ହୁଅନାହିଁ । ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ନେଇ ଉଠି, ଅପୁକୁ ଯାତ୍ରା କର । ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଅପୁର ରାଜାକୁ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ତାହାର ନଗର ଓ ତାହାର ଦେଶକୁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲୁ ।” (ଯିହୋଶୁୟୁ ୮:୧) । ଅପୁ ନଗର ହସ୍ତଗତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୋଶୁୟୁଙ୍କୁ ଏକ ଯୋଜନା ମଧ୍ୟ ଜଣାଇଥିଲେ ।

ଯିହୋଶୁୟୁ ୮:୩ ପଦରେ ଯିହୋଶୁୟୁ ଭରିଶ ହଜାର ମହା ବିହମଶାଳୀ ଲୋକଙ୍କୁ ପଠାଇବାର ଓ ଯିହୋଶୁୟୁ ୮:୧୨ ରେ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଲୋକ ପଠାଇବାର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଏ । ଏହି ଦୁଇସଂଖ୍ୟା ଏକାଠି ଭାଷାରେ ଦେଖିବାକୁ ଏକତ୍ରାବେ ଥିବାରୁ, ଅନୁବାଦକମାନେ କୌଣସି ଏକ ସ୍ଥାନରେ ତୁଲ ସଂଖ୍ୟା ଲେଖି ଅଛନ୍ତି । ଅପୁ ରାଜାଙ୍କ ଅଜଣାତରେ ରାଜି ସମୟରେ ଯିହୋଶୁୟୁ ୫,୦୦୦ ମହାବିହମାବଳୀ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୌଥଲ ଓ ଅପୁ ନଗରର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଗୋପନରେ ରଖିଲେ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସେ ପ୍ରଭାତରେ ଅପୁ ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପଦାଭୁମିରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ସେହିପରିତ୍ରାବେ ଅପୁର ରାଜା ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକ ପ୍ରଭାତରେ ଶୀଘ୍ର ଉଠି ଈସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ନିରୁପିତ ସମୟରେ ପଦାଭୁମିରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ସୈନ୍ୟଦଳ ନଗରରେ ଗୋପନରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସେ ଜାଣିନଥିଲେ ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶୁୟ ଓ ସମଗ୍ର ଈଶ୍ରାୟେଲ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣା ମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ତ ହେଲ ପରି ଦେଖାଇ, ପ୍ରାନ୍ତର ପଥ ପଳାୟନ କଲେ । ଈଶ୍ରାୟେଲ ସୈନ୍ୟ ପଳାୟନ କରିବା ଦେଖି ଅୟ ସୈନ୍ୟ ଗଣ ଆପଣା ବିଜୟୀ ମନେକରି ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ୨ ଗୋଡ଼ାଇ ନଗରରୁ ଦୂରକୁ ଆକର୍ଷିତ ହେଲେ । ଅୟର ମହାବିହମଶାଳୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ନଗର ତ୍ୟାଗ କରି ଈଶ୍ରାୟେଲକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ୨ ଗୋଡ଼ାଇ ଆପଣା ନଗର ଜନଶୂନ୍ୟ କଲେ । ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁଯାୟୀ ଯିହୋଶୁୟ ଅୟ ନଗର ଆଡ଼େ ବଢ଼ି । ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ଗୋପନରେ ଥିବା ମହାବିହମଶାଳୀ ସୈନ୍ୟମାନେ ଶୀଘ୍ର ଆପଣା ୨ ସ୍ଥାନରୁ ଉଠି ଦୌଡ଼ିଯାଇ ନଗର ହସ୍ତଗତ କଲେ ଓ ଶୀଘ୍ର ନଗରରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇ ଦେଲେ । ସେଦିନ ଈଶ୍ରାୟେଲ ଅୟବାସକୁ ଏପରି ସହାର କଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଅୟର ରାଜାଙ୍କୁ ଜୀବିତ ଧରି ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ଯିହୋଶୁୟ, ଅୟର ରାଜାଙ୍କୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃକ୍ଷରେ ଟଙ୍କାଇ ରଖିଲେ । ମାତ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରମାଣେ ଲୋକମାନେ ଶବ ବୃକ୍ଷରୁ ତଳକୁ ଆଣି ନଗର ଦ୍ଵାର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ପକାଇ ତହିଁ ଉପରେ ପ୍ରସ୍ତରର ଏକ ବଡ଼ ଉପି କଲେ । କାରଣ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା କହେ, “କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁସାଗ୍ୟ ପାପ କଲେ, ଯେବେ ତାହାର ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ ହୁଏ, ଓ ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ବୃକ୍ଷରେ ଟଙ୍କାଇ ଦିଅ, ତେବେ ତାହାର ଶବ ସଂସିଦାକ ବୃକ୍ଷରେ ଟଙ୍କା ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସେଦିନ ତାହାକୁ କବର ଦେବ; କାରଣ ଯେ ଟଙ୍କାଯାଏ ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଭିଶାପ ପ୍ରାପ୍ତ ।” (କ୍ରି.କ:୨୧:୨୨-୨୩)

ଯିଶାହୋ ନଗରର ପତନ ସମୟର ଅନୁଭୂତିରୁ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ, ଈଶ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନମାନେ ଅୟ ନଗରବାସୀଙ୍କୁ ବର୍ଜିତ ରୁଚି ବିନାଶ କଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଈଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ସେହି ନଗରର ପଶୁ ଓ ଲୁଚି ଦ୍ରବ୍ୟ ସବୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ବିଜୟର ସୁଫଳ ଚାଖି ଈଶ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନମାନେ ଏବେ ପଦ୍ମ ଅଭିମୁଖେ ଯାସା କଲେ । ସପ୍ତର୍ଷି ହୃଦୟ ସହ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ

ହେବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ସକଳ ପୂଜ୍ୟବୀର ସ୍ଵରାଜ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପିତୃହୋଷ୍ଠୁ କିଶୋରୀଙ୍କୁ ସମାଜକୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥିତି କଲେ । ସେ ସେଠାରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଲେ ।

ଦ୍ଵି:ବ: ୨୭:୫-୭ ପଦରେ ବ୍ୟକ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁଯାୟୀ, ଯହିଁ ଉପରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଲୁହା ଉଠାଇ ନାହିଁ, ଏପରି ଅବସ୍ଥା ପଥରରେ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମ ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ପୁଣି ସେହି ପ୍ରସ୍ତର ଉପରେ କିଶୋରୀଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଗଣ ସମ୍ପ୍ରାଣରେ ମୋକ୍ଷାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଲିଖିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରନ୍ଥର ଅଂଶ ଉତ୍ସରି ଲେଖିଲେ । କିଶୋରୀଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ, ବାଳକ ବାଳିକା କିଶୋରୀଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲିଖିତ ହେବା ଦେଖିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାନୁଯାୟୀ ଛଅ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗରିଷ୍ଠୀମ ପଦ୍ମ ଶରେ ଓ ଛଅ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏକଲ ପଦ୍ମ ଶରେ ପଠା ହେଲେ । ଗରିଷ୍ଠୀମ ପଦ୍ମରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦାୟକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଏକଲ ପଦ୍ମରେ ଅଭିଶାପଦାୟକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲିଖିତ ହେଲା । ଏହି ଦୁଇ ପଦ୍ମ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଆଗତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ସୂଚକ । ଉଦ୍ଧର ଗରିଷ୍ଠୀମ ପଦ୍ମ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦାୟକ ଓ ଅନିଦାର ଏକଲ ଅଭିଶାପର ପ୍ରତିକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଭିପ୍ରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ଅନିଦାର, ନୀପାର ଓ ଫଳଶୂନ୍ୟ । ଦ୍ଵି:ବ: ୧୧, ୨୯ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁଯାୟୀ ପିତୃହୋଷ୍ଠୁ ଏହି ସବୁ କର୍ମ କଲେ ।

“ବ୍ୟବସ୍ଥା-ଗ୍ରନ୍ଥରେ ସମସ୍ତ ଲେଖାନୁସାରେ ସେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ଅଭିଶାପ ବିଷୟକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମସ୍ତ କଥା ପାଠ କଲେ । ସେ କିପ୍ରାଏଲ ସମସ୍ତ ସମାଜର ଓ ସ୍ତ୍ରୀଗଣର ଓ ବାଳକ ଗଣର ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିଚିତ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା ପାଠକଲେ ନାହିଁ, ମୋକ୍ଷାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଗୋଟିଏ କଥା ନଥିଲା ।” (ପିତୃହୋଷ୍ଠୁ ୮:୩୪-୩୫) ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦ୍ମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି, ବିଶ୍ଵସ୍ତ୍ର ଜୀବନଯାପନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । କିଶୋରୀଙ୍କୁ ମାନେ ଆପଣା ବିଜୟସାଧା ଗତିଭେଦ୍ୟ କରି, ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ସ୍ଵରାଜ କରି ସୁରକ୍ଷାରେ ବିଜୟପଥରେ ଆଗେଇ

ଯାଇଥିଲେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତ୍ୟେକର ଭାର ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଥୋଇଲେ, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ, କିତାଇ ନେବାକୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ନ୍ୟାୟବାନ ଓ ସମର୍ଥ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି । ବାକ୍ୟ କହେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଥମରେ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଓ ଧାର୍ମିକତା ଅନ୍ୱେଷଣ କର, ଆଉ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ ।” (ମାଥୁଈ ୬:୩୩)

ଶିମୋନ ପିତର

Simon Peter

ପ୍ରଭୁଈଶୁଙ୍କ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମେ ଆହ୍ୱାନିତ ଶିମୋନ ପିତରକୁ ଆମେ ଦେଖି ପାରୁଛୁ । “ସୀଶୁ ଗାଲିଲୀ ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଶିମୋନ, ଯାହାଙ୍କୁ ପିତର ବୋଲି କହନ୍ତି, ଆଉ ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ଆନ୍ଦ୍ରୟୁ, ଏହି ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କ ସମୁଦ୍ରରେ ଭଉଁରି ଜାଲ ପକାଇଥିବା ଦେଖିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ମତ୍ସ୍ୟଜୀବୀ ଥିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋହର ଅନୁଗମନ କର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଧରିବା ଶିଖାଇବି । ସେଥିରେ ସେମାନେ ସେହିକ୍ଷଣି ଜାଲଗୁଡ଼ି ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗମନ କଲେ । (ମାଥୁଈ ୪ : ୧୮-୨୦) ।

“ଶିମୋନ” ଏକ ଏକ୍ସୀ ନାମ । ସେ ଶିମୋନ ପିତର ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଡକାଯାଉଥିଲେ । ‘ପିତର’ ଏକ ଗ୍ରୀକ ନାମ । ପିତର ଅର୍ଥ ପଥର; ଗ୍ରେଟ ପଥର ବୋଲି ଏହାର ଅର୍ଥ । ଆନ୍ଦ୍ରୟୁ ଶିମୋନ ପିତରକୁ, ସୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ସମୟରେ, “ସୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭେ କେପୀ ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ପିତର (ପଥର) (ଯୋହନ ୧ : ୪୨) । ‘କେପୀ’ ପଦ ଆରମ୍ଭିକ ଭାଷାର । କେତେକ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ଏକାଧିକ ନାମ ଥିବାର ଆମେ ଦେଖିପାରୁଛୁ । ସାଉଲ ପାଉଲ ବୋଲି ଡକାଯାଉଥିଲ ।

ପିତରଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ସ୍ମରଣ ଏବଂ ମାତାଙ୍କ ନାମ ଯାଦନା, ଆତ୍ମ ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ଶାନ୍ତିର ଭାବ । ଏମ କରନ୍ତୁ ୯:୫ ପଦ ଅନୁଯାୟୀ ପିତର ବକାଣ୍ଡର ବୋଲି ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରୁ । ପିତର ଜଣେ କେଉଁଠିଥିଲେ ସେ ମାତ୍ର ଧରଣ ପାଇଁ ଜାଲ ପକାଇଥିବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ ଡାକିଲେ । ସେହି ସମୟରୁ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନୁଗମନ କଲେ । ପିତର ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ବେରୁଣିଆର ସଭ୍ୟ, ତାପରେ ସେ କଫର୍ନାତୁମରେ ନିବାସ କଲେ । ସେ ବିଦ୍ୟାବଳ ନୁହଁ ପ୍ରେରିତ ୪:୧୩ରେ ପିତର, ଯୋହନ, ଅଣ୍ଟିଷ୍ଠ ଓ ଅଜ୍ଞାନ ବୋଲି ଲୋକମାନେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଆମେ ଦେଖିପାର । ହେଲେ ସୁଧା ସନରୁଥିବା ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଯୋଷିରେ ପ୍ରଭାବ କରୁଥିଲେ ।

ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶିମୋନ ପିତରର ନାମ ଆଗରେ ଦେଖି ପାରୁଥାଉ । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟତମ ହୋଇ ରହିଥିବା ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ । ନୂତନ ନିୟମରେ ପିତର ଲେଖିଥିବା ପ୍ରଥମ ପିତର, ଦ୍ୱିତୀୟ ପିତର ଅଛି । ମାର୍କ ଲିଖିତ ସୁସମାଚାର ଲେଖିବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ପିତର ବୋଲି ଅନେକ ମତ । ଶିମୋନ ପିତର ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଅମପରି ଏକ ସାଧାରଣ ଲୋକ ।

ମୋହର ଅନୁଗମନ କର, ମୁଁ ତୁମକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଧରଣ ଶିଖାଇବ ବୋଲି ଯୀଶୁ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କୁ ଡାକିଲେ “ପ୍ରେରିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯୀଶୁ, ରାଜ୍ୟ ବାଣ୍ଟିବତେ ରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଶକ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ଶକ୍ତିପାଇଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଶକ୍ତିକୁ ଯୀଶୁ ପ୍ରଭୁ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବଢ଼ାଇଲେ । ମନୁଷ୍ୟ ଧରଣ ଶିଖିବା ପାଇଁ ପିତରଙ୍କୁ କେବେକ କଠିନ ପାଠମାନ ଶିଖିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ସେ ଆଗଣାକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ପାଇଁ ଶିଖିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରୁରୁଥିବା ପ୍ରଶ୍ନମାନଙ୍କରେ ପିତର ଶୀଘ୍ର ଉତ୍ତର ଦେଉଥିଲା । (ମାର୍କ ୮:୨୯) ଶିଷ୍ୟ ସମସ୍ତେ ପରୁରୁବାକୁ ଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ସେ ପରୁରୁଥିଲା (ମାର୍କ ୧୦:୧୮)

“ତାହାଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟାପିରୁଣାଲମକୁ ପିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ପ୍ରାଣୀନ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ବହୁତ ଦୁଃଖଭୋଗ କରି ହତ ହେବାକୁ ହେବ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ବିକସରେ ଉତ୍ତର ହେବ । ସେଥିରେ

ପିତର ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ପାଖକୁ ଦେଇଯାଇ ଅନୁଯୋଗ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଇଶ୍ଵର ଆପଣଙ୍କୁ ଦୟା କରନ୍ତୁ । ଏହା ଆମଣଙ୍କ ପ୍ରତି କେବେ ହେଁ ନ ଘଟୁ । କିନ୍ତୁ ସେ ବୁଲିପଡ଼ି ପିତରକୁ କହିଲେ, ମୋ ଅଗରୁ ଦୁର ହୁଅ । ଶତ୍ରୁତାନ୍, ତୁମ୍ଭେ ମୋର ବିଦ୍ଵନ୍ ସ୍ଵରୂପ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟ ନ ଶୁଣି ମନୁଷ୍ୟର ବିଷୟ ଶୁଣୁଅଛ” (ମାଥୁର ୧୭ : ୨୧-୨୩) ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଧରିବା ପାଇଁ ଇଶ୍ଵାରଦୋଷ୍ଟାୟ ଯିହୁଦା ବହୁ ଜନସମୂହ ଧରି ଆସିବା ସମୟରେ ପିତର ଖଣ୍ଡା ବାହାର କରି ମହାଯାଜକଙ୍କ ଦାସକୁ ଆଦାତ କରି କାନ କାଟି ଡକାଇଲେ । “ ଯୀଶୁ ତୁମ୍ଭର ଖଡ୍ଵ ଗ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଵାସ୍ଥାନରେ ରଖ, କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଖଡ୍ଵ ଗ ଧାରଣକରନ୍ତୁ ସେମାନେ ଖଡ୍ଵ ଗ ଦ୍ଵାରା ବିନଷ୍ଟ ହେବେ” ବୋଲି କହି ଧନକ ଦେଲେ (ମାଥୁର ୨୬ : ୪୭-୫୪)

ଯୀଶୁ ପ୍ରଭୁ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଧରାଯିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦୃଢ଼ତ ହେବା ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା ସମୟରେ ପିତରଙ୍କ ଉତ୍ସାହ, ନିରୀକ୍ଷଣ ସବୁ ଲୁଚ ହୋଇଗଲା “ଯଦ୍ୟପି ସମସ୍ତେ ଆପଣଙ୍କ ଠାରେ ବିଦ୍ଵନ୍ ପାଇବେ ତଥାପି ମୁଁ କେବେ ହେଁ ପାଇବି ନାହିଁ” ଏପରି ତାଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ପିତର, ଜାଗତିକ ସମନ୍ତାୟ ଲକ୍ଷଣ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବା କ୍ଷଣି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିନାହିଁ ବୋଲି ଚିନ୍ତନର ଅର୍ଥାକାର କଲେ (ଲୁକ ୨୨:୩୨) । ଏହି ପ୍ରକାର ପିତର ନିଜକୁ ନିଜେ ନଚ ହେବାର ଶିକ୍ଷା କଲେ ।

କେବଳ ଏତକ ମାତ୍ର ନୁହେଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଖମା କରିବା ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ପିତର ତାଙ୍କ ପ୍ରଭୁଠାରୁ ଶୁଣିପାରିଲେ । “ସେତେବେଳେ ପିତର ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, କେତେଥର ମୋହର ଭାଇ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କଲେ ମୁଁ ଖମା କରିବି ? କି ସାତଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ? ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭକୁ କେବଳ ସାତଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କହୁନାହିଁ, ମାତ୍ର ସତ୍ତର ଗୁଣ ସାତଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ମାଥୁର ୧୮-୨୨)

ତେପରେ ପରମେଶ୍ଵର ଜଗତରେଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିବାର ଏ ମହାନ ଶିମୋନ ପିତର ତାଙ୍କ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷା କରି ପାରିଲେ । କର୍ଣ୍ଣେଲଙ୍କ ଚୁଡ଼ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଗର ପ୍ରଭୁର ହେବା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ନବବଳ ଯିହୁଦୀମାନେ ହିଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରଜା ବୋଲି ପିତର ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସମସ୍ତେ ସମାନ ବୋଲି ଦଶ ନ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଥିଲା । “ପରମେଶ୍ଵର ଯେ ମୁଖାଗ୍ରଣା କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିରେ ଯେ କେହି ତାହାକୁ ଭୟ କରି ଧର୍ମାଚରଣ କରେ, ସେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହୁଏ, ଏହା ମୁଁ ସତ୍ୟ ବୁଝୁ ଅଛି ବୋଲି ପିତର ଧର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟର ଦ୍ଵାର ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀର ଦ୍ଵାର ଖୋଲିବା ପାଇଁ ପିତରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ କସ୍ତ ଦିଆଗଲା । ମାଥୁଜ ୧୭ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ମୁଁ କିଏ ବୋଲି ଲୋକେ କଅଣ କହନ୍ତି ? ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ କହୁଛ ? ବୋଲି ପ୍ରଭୁଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ । “ଶିମୋନ ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆପଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜୀବନ୍ତ ଚଣ୍ଡରୁଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗ । ଏଥିରେ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ହେ ଯୁଦ୍ଧସର ସ୍ଵର୍ଗ ଶିମୋନ ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିନାହିଁ, ବରଂ ମୋହର ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରତିତା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଆଉ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭ ପିତର, ସୁଖି ଏହି ପଥର ଉପରେ ମୁଁ ଆପଣା ମଣ୍ଡଳୀ ତୋଳିବି, ଆଉ ନରକର ବଳ ତାହାକୁ ପସରଣ କରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟର କସ୍ତଦତ୍ତ ଆଉ ତୁମ୍ଭ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ବନ୍ଦ କରିବ, ସ୍ଵର୍ଗରେ ତାହା ବନ୍ଦ ରହିବ ପୁଣି ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ମୁକ୍ତ କରିବ, ସ୍ଵର୍ଗରେ ତାହା ମୁକ୍ତ ରହିବ ବୋଲି କହିଲେ” (ମାଥୁଜ ୧୭ : ୧୭-୧୯) । ମାଥୁଜ ୧୮-୧୮ରେ ସେହି ଅଧିକାର ପ୍ରଭୁତାଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଲପରି ଆମେ ପଢ଼ି ପାରୁଛୁ ।

ହେଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରାପିତ ହେବା ପରେ ସେଥିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ମାର୍ଗ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ବିଜାତୀୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରେରିତ ପିତର ପ୍ରକଟନ କଲେ । ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଥିବା ଯିହୁଦୀମାନେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପାତ୍ର ଶମା ନିମନ୍ତେ ବାପ୍ତିସ୍ମ

ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କ୍ଷମାପଣ ବିଷୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ।
ପ୍ରେରତ ୧୦ମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବିଜାତ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣେଳୟ ଓ ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ
ପିତର ପରିତ୍ୟାଗ ମାର୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । କହିଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ-
ଧରା କ୍ଷୁଦ୍ର ଦାସ (ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସୁସମାବୁର ଦାସ) ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅର୍ଥାତ୍
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମଣ୍ଡଳୀର କବାଟ ଖୋଲିଥିଲ ।

ସ୍ୱର୍ଗରୁଥିବା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପିତରକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରେରତ ଗଣକୁ ଏକ
ମହାତ୍ ଅଜ୍ଞା ଦେଲେ । ସେହି ଅଜ୍ଞାକୁ ସେମାନେ ଶିରଧାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।
ସମଗ୍ର ଜଗତ ସୁସମାବୁର ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ପ୍ରେରତ ପିତରଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅନ୍ୟ ପାଠଦାସ ସବୁ କିଛି ଜାଣିପାରିବା ।

ମରଣ ସମାଧି ଓ ଉତ୍ଥାନ (Death, Burial and Resurrection)

“ହେ ଭକ୍ତମାନେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ସୁସମାବୁର
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲି, ଯାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲ, ଯହିଁରେ ମଧ୍ୟ
ସ୍ତ୍ରୀର ହୋଇ ରହିଅଛି । ମୁଁ କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ
ତାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲି, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଉଅଛି । ଯଦି
ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଧରିଥାଅ । ତେବେ ତାହା ଦାସ
ପରିତ୍ୟାଗ ପାଉଅଛି ନୋହିଲେ ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବ୍ୟର୍ଥରେ ବିଶ୍ୱାସୀ
ହୋଇଥିଲ । କାରଣ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ମୁଁ ପାଇଥିଲି, ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ
ଏହି ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲି ଯଥା - ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶାସ୍ତ୍ର
ଅନୁସାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କଲେ । ସମାଧି ପ୍ରାପ୍ତ
ହେଲେ ଶାସ୍ତ୍ରାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିବସରେ ଉତ୍ଥାନ ହେଲେ । (୧ମ
କରନ୍ତୀ ୧୫ : ୧-୪)

ଯୀଶୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ମରଣ, ସମାଧି ଓ ଉତ୍ଥାନ ଏକ ଆତ୍ମତାପ୍ତିକ
ସତ୍ୟ ଘଟଣା । ଏହି ସତ୍ୟତାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣୀୟ ଜୀବନର ମୂଳ ଦୁଆ
ସାଧକର୍ତ୍ତା ସ୍ୱୀକୃତ୍ୟୁକ ସୁସମାବୁର ଏହି ତନୋଟି ଅଂଶରେ କେନ୍ଦ୍ରୀଭୂତ
ହୁଏ ।

“ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଶତକ୍ରମେ ହେଲେ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ନିମନ୍ତେ ଭୁଲ୍ ହେଲେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ଜନକ ଶାସ୍ତ୍ର ଚାହାଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତୁଛି ଓ ଚାହାଙ୍କ ପ୍ରହାରରେ ଆତ୍ମମାନେ ସୁସ୍ଥ ହେଲୁ ।” (ପିଣ୍ଡାଭସ୍ତୁ ୫୩-୫) ପିଣ୍ଡାଭସ୍ତୁଙ୍କ ଏହି ଭବବାଣୀ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ହୁଣ୍ଡାୟ ମୃତ୍ୟୁ ଭେଟି ସଫଳ କରିଥିଲେ । ହୁଣ୍ଡାୟ ମୃତ୍ୟୁ ହାସ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅପରାଧ-ଚାହାଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତୁଛି ଅଛନ୍ତି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପର ପ୍ରତିଫଳ ସେ ବହନ କରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିବାରୁ ଚାହାଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ଅର୍ପଣ କରୁ ।

ପିଲିପୀୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଯାଉଳ ଲେଖନ୍ତୁ “ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟଭବରେ ଦେଖାଯାଇ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତ”, ହୁଣ୍ଡାୟ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଜ୍ଞାବଦ୍ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ଅବନତ କଲେ ।” (ପିଲିପୀୟ ୨ : ୮) । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଏକ ଦେବିକ ଘଟଣା ବା କାଲ୍ପନିକ କାହାଣୀ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଚାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପମୁକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଚାହାଙ୍କ ରକ୍ତ ଡଳା ଯାଇଥିଲା ପ୍ରକୃତ ଯୋଦ୍ଧା ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, “ସେ ନ୍ୟମାନେ ଆସି ପ୍ରଥମ ଜଣକର ଗୋଡ଼ ଓ ଚାହା ସହିତ ଯେଉଁ ଜଣକ ହୁଣ୍ଡାୟ ଚଳାଯାଇଥିଲା, ଚାହାର ଗୋଡ଼ ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ମଣ୍ଡିଗଲେଣି ବୋଲି ଦେଖି ଚାହାଙ୍କ ଗୋଡ଼ ଛାଡ଼ିଲେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେ ନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବକ୍ତାରେ ଚାହାଙ୍କ କଷ୍ଟଦେଶ ବୁଝିଲା । ଆଉ ଚତୁଷଶାତ ରକ୍ତ ଓ ଜଳ ବାହାର ଦେଲା । ସେ ଦେଖିଅଛି, ସେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କର, ପୁଣି ଚାହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ, ଆଉ ସେ ଯେ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଏହା ସେ ଜାଣନ୍ତି । କାରଣ ଅଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଘଟଣା ଚାହାଙ୍କର ଖଣ୍ଡେ ଅସ୍ତି ଭବ୍ନ ହେବ ନାହିଁ । ପୁନର୍ବାର ଅଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଆଉ ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟ ଏହି । ସେମାନେ ଯାହାକୁ ବିଚ୍ଛେଦ କଲେ ଚାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ପାତ କରିବେ ।” (ଯୋଦ୍ଧା ୧୯ : ୩୨ ୩୭) ।

ମାନବ ଜାତିର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ନିମନ୍ତେ ସାଣ୍ଠକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୃ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ହୁଣ୍ଡାୟ ଉପରେ ଆପଣା ରକ୍ତ ଡାଳିଥିଲେ । ଲେଖାଯାଏ, “କିଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପମୁକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ପାପମାନଙ୍କୁ ଦମନା କରିଥିବାର ନିଜ

ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରକାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ, ତାହାଙ୍କ ରକ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସ
 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ବଳ ରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଅଛନ୍ତି । “(ଗୋମାୟା ୩:୨୫)
 କାରଣ “ରକ୍ତପାତ ବିନା ପାପମୋଚନ ହୁଏନାହିଁ ।” (ଏକୀ ୯:୨୨)
 ଆପଣା ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “କାରଣ ଯେଉଁ
 ନିୟମର ରକ୍ତ ଅନେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପାପପତ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପାତକ
 ହେଉଅଛି । ଏ ମୋହର ସେହି ରକ୍ତ ।” (ମାଥୱ ୨୬ : ୨୮) । ଯୀଶୁ
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତ ଜୀବନ ଦାୟକ ତଥା ପାପମୋଚକ ।

ରକ୍ତର ବିଶିଷ୍ଟତା ବିଷୟରେ ଆନ୍ତେମାନେ ଅଜ୍ଞ ନୋହୁ, କାରଣ
 ରକ୍ତ ହିଁ ଜୀବନ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟର ରକ୍ତପାତରେ ପାପପତ୍ୟ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ
 ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତପାତ ଦ୍ୱାରା ଆନ୍ତେମାନେ ଜୀବନ ପାଇ ପାରନ୍ତି । ବାକ୍ୟ
 କହେ । କିନ୍ତୁ ସେ ଯେପରି ଜ୍ୟୋତି ନିଦାସୀ, ଆନ୍ତେମାନେ ଯଦି ସେହିପରି
 ଜ୍ୟୋତିରେ ଆଲୋଚନା କରୁ ତେବେ ଆନ୍ତମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ସହଯୋଗିତା
 ଅଛି । ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ପୁଅ ଯୀଶୁଙ୍କ ରକ୍ତ ସମସ୍ତ ପାପରୁ ଆନ୍ତମାନଙ୍କୁ
 ପକ୍ଷୋକ୍ତ କରେ ।’ (୧ମ ଯୋହନ ୧ : ୭) କଲସୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପ୍ରେରିତ
 ପାଉଳ ଲେଖନ୍ତି, “ସେ ଆନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରର ସମତାରୁ ଉଦ୍ଧାର
 କରି ଆପଣା ପ୍ରେମପାତ୍ର ପୁଅଙ୍କ ରକ୍ତ ମଧ୍ୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରି ଅଛନ୍ତି ।
 ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ଆନ୍ତେମାନେ ମୁକ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ପାପପତ୍ୟ ପାଇଅଛୁ ।
 ସେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି, ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରଥମ ଜାତ ।”
 (କଲସୀ ୧ : ୧୩-୧୫) ।

ନିଷ୍ଠୁରଙ୍କ ମେଷଣାବକ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଚକ୍ରି କେବଳ ଆନ୍ତମାନଙ୍କ
 ପାପ ଧୋଇ କରିପାରେ । ପିତରଙ୍କ ଢଗାରେ, “ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ଜାଣ ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ପରମ୍ପରା ଗତ
 ନିରର୍ଥକ ଆତ୍ମର ବ୍ୟବହାରରୁ ରୁପା କି ସୁନାପରି ସ୍ଵପ୍ନାୟ ବସ୍ତୁଦ୍ୱାରା
 ମୁକ୍ତ ନ ହୋଇ, ବରଂ ନିଷ୍ଠୁର ଓ ନିଷ୍ଠୁଳଙ୍କ ମେଷଣାବକ ସବୁଠି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ
 ବହୁମୂଲ୍ୟ ରକ୍ତରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଅଛୁ ।” (୧ମ ପିତର ୧ : ୧୮, ୧୯) ।

ଆନ୍ତମାନଙ୍କ ପରିସାଧନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ
 କରାଯାଇଅଛି । ତାହା ଭୌତିକ ସୁନା ରୂପାରେ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ

ଅତି ଶୀଘ୍ର ସହ ଯାଣୁଣୀଙ୍କୁ ବହୁମୁଖ ରକ୍ତ । ଯିଶାଜୟ ଭବବାପୀ କହନ୍ତି
“ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିନାମୁଖରେ ବିକ୍ରୀତ ହୋଇଥିଲ, ଆଉ ବିନାମୁଖରେ
ମୁକ୍ତ କରାଯିବ ।” (ଯିଶାଜୟ ୫୨ : ୩) । ତାହାଙ୍କ ଅଜ୍ଞା ପାଳନ
କରିବା ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ପାରି ଆଉଁ ।

ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପ ଧୋଇ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ଆପଣା ଶରୀର ବଳିଦାନ ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ ବୋଲି ଆମ୍ଭେମାନେ
ସମସ୍ତେ ଜାଣୁ । କିନ୍ତୁ ସେ ଚୁପ୍ କିତକ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ତାହାଙ୍କ ରକ୍ତ
ମୁଖ୍ୟତଃ ହୋଇ ଥାନ୍ତା । ମୃତ୍ୟୁଜୟୀ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତର ଶକ୍ତିରେ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୁକ୍ତି । କାରଣ ପ୍ରେରିତ ପାଉଁଳ ସ୍ଵେନୀୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖନ୍ତି
“କିନ୍ତୁ ଧର୍ମମୟ ଆତ୍ମା ସମ୍ଭରରେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସ୍ଵନରୁତ୍ଵାପନ
ଦ୍ଵାରା ଇସ୍ରାଏଲ ସହ ବୋଲି ଶକ୍ତି ସହ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲେ ।” (ସ୍ଵେନୀୟ
୧ : ୪) ପ୍ରେରିତ ପିତରଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ
ଇଶ୍ଵର ଓ ପିତା ଧନ୍ୟ, ସେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ଵନରୁତ୍ଵ-
ଆନ ଦ୍ଵାରା ଜୀବନଦାୟକ ଭରସା ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଅନ୍ଧ
ଅକଳଙ୍କିତ ଅଜର ଅଧିକାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ସଞ୍ଚିତ
ହୋଇଅଛି, ତାହା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣାର ମହାଦୟାରେ ଆମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କୁ ପୁନଃ ମୁକ୍ତ ହେଇ ଅଛନ୍ତି ।” (୧ମ ପିତର ୧ : ୨-୪) ତାହାଙ୍କ
ପୁନଃ ଉତ୍ଵାପନ ବିନା ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟର ମୁକ୍ତି ନାହିଁ । “ସେହି ଯୀଶୁ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅପରାଧ ନିମନ୍ତେ ସମର୍ପିତ ହେଲେ । ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ
ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତ୍ରାପିତ ହେଲେ ।” (ସ୍ଵେନୀୟ
୪ : ୨୫) ।

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯଦି ପୁନଃ ଜୀବତ ହୋଇ ନଥାନ୍ତେ, ପୁନଃ ଉତ୍ତ୍ରାପନ ହିଁ
ନଥାନ୍ତା । କାରଣ କୁହାଯାଏ । “ଏଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଉତ୍ତ୍ରାପିତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହା ଯଦି ପ୍ରଭୁର କରା ଯାଉଅଛି । ତେବେ
ମୃତମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ତ୍ରାପନ ନାହିଁ ବୋଲି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି
କେହି କଥର କହନ୍ତି ? ଯଦି ମୃତମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ତ୍ରାପନ ନାହିଁ, ତେବେ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତ୍ରାପିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି, ଆଉ, ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉତ୍ତ୍ରାପିତ ହୋଇ
ନାହାନ୍ତି, ତେବେ ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁର ବୃଥା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ
ମଧ୍ୟ ବୃଥା ।” [୧ମ କରନ୍ତୀ ୧୫ : ୧୨-୧୪] ।

ଅନେକ ଶତାବ୍ଦୀ ପୂର୍ବେ ପୁରାତନ ନିୟମର ଅସୁବିଧାମୟ ଏକ ଲେଖକ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ । “ମନୁଷ୍ୟ ନିଜେ କ’ଣ ପୁନର୍ବାର ବସ୍ତୁବ (ଅସୁବିଧା ୧୪ : ୧୪) ଅନେକ ଶତାବ୍ଦୀର ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଅନିଶ୍ଚିତ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହା ଦୂର କରି କହିଲେ, ‘ମୁଁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଓ ଜୀବନ ଯେ ମୋ’ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ ଯଦ୍ୟପି ମରେ, ତଥାପି ସେ ବସ୍ତୁବ । ଯୁଷ୍ଟି ଯେ କେହି ବସ୍ତୁବ ଓ ମୋ’ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ କତାପି କେବେ ହେଁ ମରବ ନାହିଁ । ଏହା କି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ?’ (ଯୋହନ ୧୧ : ୨୫, ୨୬) ପୁନର୍ବାର ସେ କହନ୍ତୁ ।” ଏଥିରେ ତମକୁତ ହୁଅନାହିଁ, କାରଣ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସମାଧି ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ମରଣ କରିବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍‌କର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଜୀବନର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅସତ୍‌କର୍ମ କରି ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତଣ୍ଡର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବେ, ଏପରି ସମସ୍ତ ଆସୁ ଅଛୁ ।” (ଯୋହନ ୪ : ୨୮, ୨୯) ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ସ୍ୱାଭାବିକ ତାହାଙ୍କ ସମାଧି ଶୂନ୍ୟଥିଲା ବୋଲି କହି କେତେକ ନାସ୍ତିକ ବର୍ଗର ଲୋକେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ ଓ ସମାଲୋଚନାର ଗଜ ବୁଣନ୍ତି । ଯଦି କେହି ତାହାଙ୍କ ଶବ୍ଦର ଚୋର କରି ନେଇ ଯାଇଥାନ୍ତା । ତାହାଙ୍କ ମୃତ ଶବ୍ଦର ତାଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନର ବାତ୍ତା ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିପାରୁ ଥା’ନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେ ନ୍ୟମାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରାକୃତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦଳମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶବ୍ଦରକୁ କିଏ ଚୋର କରି ପାରେ ! ସେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଜୟ କରି ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହୋଇଥିଲା । ତାହାଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ ବିଶ୍ୱାସ ନକରି ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ବୃଥା ।

-MARIEL WAYNE MITCHELL

**SOME THINGS THAT SHOULD BE
FOUND IN EVERY HOME**

PROV. 22:6

INTRODUCTION :

1. The home is one of the greatest institutions in all the world and that cannot be denied.
2. The home is no worse than man and no better than man.
3. Certain things should be found within each home if it is going to be the kind of home that it should be.
4. Please consider the following things.

DISCUSSION :

A. Some things that should be found in every home.

1. Christian parents (Eph. 6:1).
2. A daily Bible study (2Tim. 2:15).
3. Daily prayer (Lk. 18:1).
4. Offering thanks at every meal (Phil. 4:6).
5. Love for one another (Col. 3:18-21).
6. A deep faith in God (Heb. 11:1-6).
7. Respect for one another (Eph. 6:1-4).
8. Godly living (Tit. 2:12).
9. Wholesome activities (Rom. 12:9).
10. Work or good works (Phil. 2:12).
11. Joy and happiness (1 Thess. 5:16).
12. Hope in this world and beyond (Tit. 1:2).

B. What kind Of a Home Do You Have?

1. Do you have a Christian home ?
2. Do you have a godly home?
3. What are you doing to make your home the kind of home that should be?
4. Is your home an asset to the community?

5. Does your home help to strengthen the church?
6. Do you have the kind of home that God is pleased with?

C. Improve Your Home.

1. Add these things that have been suggested.
2. Let God live with you and direct you along life's way
3. Follow the divine plan.

CONCLUSION :

1. There are many broken homes as a result of leaving God out.
2. The Lord would have every home to be successful.
3. As an individual work on the things that have been suggested.
4. The Lord will bless your labors, and moreover, he will bless a Christian home.

- J. C. Choate.

From

SATYA VANI

P.O. Box 80

KAKINADA - 533 001

Printed Book only

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)